

B - 69

AZ APOSTOLOK CSELEKEDÉTEI

Szent Pál hithirdető útja

Szent Pál hithirdető utja

2. Athén városa

Filippiből Tesszalonikába ment és Bereába, itt keresztény közösséget alapított, majd Athénbe érkezett. Athén már sokat vesztett régi ragyogásából, de ami még megmaradt belőle, elég volt arra, hogy az egész világ csodálatát magára vonja. Athén égbenyuló fellegrára az Akropolisz a Pantheonnal, Pallasz Athéne templomával ékeskedett, Pheidias világhírű szobraival és sok más csodálatos templommal is. Pál számára azonban mindezek a műemlékek csupán a hely megrögzött bálványimádásának megnyilatkozásai voltak. Mennyi lélek él itt együtt a tévelygés rab-ságában! Hogyan fogadják el ezek Jézus üdvösségének jóhírért?!

3. Pál az "ismeretlen Istennek" szentelt oltárt szemléli

Míg Athénben tanítványainak jöttét várta, lelkében mélységesen sértette őt a bálványimádás látása. Egyetlen lépést nem tehetett, hogy bele ne botlott volna valamely pogányistenség templomába vagy szobrába. Egy napon egy oltárt szemügyre véve felfedezte, hogy az "Ismeretlen Istennek" van szentelve.

4. Pál Athén piacán prédikál

...."Elszorult a szive a bálvánnyal teli város láttára. A zsinagógában vitába szállt a zsidókkal és az istenfélőkkel, a fórumon pedig mindennap az épen ott lévőekkel." /Csel 17 16 17/

5. Pál az Areopáguszon beszél

Erre aztán az Areopaguszra vezették és megkérdezték tőle: "Megtudhatnánk mi az az új tanítás, amelyet hirdetsz?"/Csel 17 - 19/ - Így aztán Pál az Aeropagusz közepén szólásra emelkedett: "Athéni férfiak! Látom, hogy minden szempontból nagyon vallásos emberek vagytok. Amint ugyanis körbejárva megtekintettem szentélyeiteket, olyan oltárra akadtam, amelyen ez a felírás állott: Az ismeretlen Istennek. Noshát én ezt hirdetem nektek, akit ti ismeretlenül is tiszteltek. A világot és minden bennelévő dolgot teremtő Isten nem lakik kézzel épített templomokban, hiszen Ő a mennynek és földnek Ura. Semmiben sem szorul emberi kéz szolgálatára, hiszen Ő ad mindenkinek életet, leheletet, mindent. Ő telepítette le az egy ős-től származó emberi nemet, az egész föld színén... S mindezt azért, hogy keressék Istent, hátha rátalálnak... hiszen nincs messze egyiküktől sem. Benne élünk, mozgunk és vagyunk... Ha tehát az Isten fiai vagyunk, nem szabad azt gondolnunk, hogy az istenség emberi művészettel és tervek szerint formált aranyhoz, ezüsthöz vagy kőhöz hasonló. /Csel 17 23 - 29/

6. "...Egy napon majd visszatér"

"Isten eddig szemet hunyt a tudatlanság ideje fölött, most azonban tudomására hozza az embereknek, hogy mindenhol, mindenkinek meg kell térnie. Kiszemelt ugyanis egy napot, amelyen igazságos ítéletet ül majd a világ fölött egy arra rendelt férfi által. Erről mindenkinek bizonyítékot nyújtott azzal, hogy feltámasztotta őt halottaiból." - A halottak feltámasztásának gondolatára, hallatára, némelyek gunyolódni kezdtek, mások meg azt mondták: "erről majd még máskor is meghallgatunk téged." Pál erre eltávozott közülük. /Csel 17, 30 - 33/

7. Dénes az Areopagusz tagja

Néhányan mégis csatlakoztak hozzá és hívők lettek. Ezek közt van Dénes az Areopagusz tagja, egy Damarisz nevű asszony és még egy páran. /Csel 17 34/

8. Pál Korintuszban Aquila házában dolgozik

Ezekután Pál Athénből Korintuszba távozott, Achája fővárosába. Ez egyuttal Görögország egyik legjelentősebb városa volt. Az Athéni kudarc teljesen bizalmatlanná tette őt az emberi tudás erőforrásainak hasznát illetően, ezeknek a könnyelmű és felületes lelkeknek a megtérítése szempontjából. Most pedig itt van az egész Görögország legromlottabb városában egyedül; még a megélhetése sincs biztosítva. Lelke tele volt keserőséggel. Itt találkozott egy Aquila nevű pontusi származású zsidóval és feleségével, Priscillával. Ezek nemrég érkeztek Itáliából, mert Claudiusz elrendelte, hogy az összes zsidóknak el kell hagyni Rómát. Pál hozzájuk költözött s mivel ugyanazt a mesterséget űzte - sátoresztők voltak ugyanis - náluk maradt és velük dolgozott. Minden szombaton felszólt a zsinagógában... /Csel 18, 1 - 4/

9. Pál levelét diktál a tesszalónikai közösségnek

Pál Athénből munkatársát, Timotheuszt küldte a tesszalónikai közösséghez. Amíg ő Korintuszban várakozott, levelet is küldött nekik. Ebben az apostol örömét fejezi ki, mert Timotheusz jelentése a tesszalónikai közösség kedvező állapotáról számol be: "Mindenkör hálát adunk mindnyájatokért Istennek, amikor imádságainkban megemlékezünk rólatok. Szüntelenül gondolunk Istenünk és Atyánk előtt tevékeny hitetekre, áldozatos szeretetetekre és állhatatos reményetekre Urunkban Jézus Krisztusban." /ITesz, 2 - 4/

10. Ujra eljön ...

/Oktatást ad nekik azok sorsáról, akik az Urban haltak meg./

"Ha Jézus, mint ahogy hisszük meghalt és feltámadt, akkor Isten azokat is, akik Jézusban hunytak el, vele együtt feltámasztja." /ITesz 4, 14/

A tesszalónikai közösségben az a szóbeszéd járta, hogy Jézus már vissza is tért köznék. Ez arra ösztönözte az apostolt, hogy még egy levelet írjon és ebben további oktatást adjon erről a fontos kérdéstről. /"Semmiképen el ne ámítsanak titeket, hiszen előbb be kell következnie az elpártolásnak és nyilvánvalóvá kell lennie a bűn emberének, a kárhozat fiának, az ellenségnek, aki Istentől emelkedik és mind afölé, ami szent. Sőt Isten templomában foglal helyet és azt állítja magáról, hogy Isten." /2 Tesz 2, 3/

... Akkor majd megjelenik a gonosz, akit az Ur Jézus elsöpör szája leheletével és megsemmisíti jövetelének tündöklésével. /2"TESz 2 8/

11. Pál Gallio előtt

/Alig érkezett meg Korintuszba az új helytartó, a zsidók máris ki akarták használni a helyzetet. Megvádolták előtte Pált abban a hitben, hogy a helytartó tájékozatlan a dolgok felől./

Pál épen szólásra nyitotta száját, amikor Gallio a zsidókhoz fordult: "Ti zsidók, ha csakugyan valami törvénytelenégről vagy gonosztetről volna szó, türelemmel lennétek hozzátok annak rendje szerint, De ha valami tanításról, személyekről vagy saját törvényetekről vetődik föl vitás kérdés, magatok lássátok.

"Ilyesmiben én nem akarok bíró lenni." Ezzel elkergette őket az itélőszék elől. Erre a hellenista zsidók valamennyien megragadták Szosztenészt, a zsinagóga fejét és ott az itélőszék előtt elpáholták. Gallio pedig mindezzel mitsem törődött.
/Csel 18, 14 - 17/

12. Apollo Efezusban prédikál

E közben egy Apollo nevű alexandriai származású zsidó érkezett Efezusba. Ékesszóló és az Írásban igen járatos ember volt. Már kapott valami oktatást az Ur tanításáról. Buzgó lélekkel és helyesen hirdette és tanította a Jézusra vonatkozó dolgokat, de még csak János keresztségéről tudott. Bátor bizalommal kezdett beszélni a zsinagógában, amikor Priscilla és Aquila meghallották, magukhoz hívták és behatóbban elmagyarázták neki az Isten tanítását. /Ő pedig Achájában.... a nyilvánosság előtt eredményesen megcáfolta a zsidókat azzal, hogy bebizonyította az Írás alapján, hogy Jézus a Messiás. /Csel 18, 24 - 28/

13. A fogadalmi tárgyakkal való kereskedés

Efezus egész Kisázsiaiában híres volt Diana templomáról, az "Artemisioról". Ez volt a világ hét csodája közül az egyik. Az ünnepeken egész Kisázsiaiából özönlöttek a zarándokok. Vásárlásaikkal egy jövedelmező iparágat tartottak fenn; kis ezüst vagy terrakotta templomocskákat és más fogadalmi tárgyakat vásároltak az Istennő számára fogadalmi ajándékként. Ahogy azonban szent Pál fokról fokra előbbre haladt evangélizáló munkájával, úgy csökkent a zarándokok száma, úgyhogy egy szép napon a Diana templom is csaknem üresen maradt. Ugyanez a sors várt más híres ázsiai zarándok helyekre is, ahol szent Pál térítő tevékenysége eredményt hozott.

14. Az ezüstművesek lázadása

Az első, aki riadót fújt a kialakult helyzet miatt, egy bizonyos Demeter ezüstműves volt, aki az ezüst Diana templomocskák árusításával más iparosoknak is munkát adott. Súlyos gazdasági válság fenyegetett. Ezek a tárgyak nem keltek el többé és úgy látszott, hogy a nagy Istennő elveszíti minden jelentőségét. Ezért összegyűjtve az üzletben érdekelteket, a következőket mondotta: "Emberek! Tudjátok, hogy ez a mesterség biztosítja jólétünket. Látjátok és halljátok azt is, hogy ez a Pál nemcsak Efezusban, hanem majdnem egész Ázsiában nagy tömeget meggyőzött és más felfogásra bírta. Azt mondja ugyanis, hogy nem istenek azok, amiket kézzel csinálunk. Ezzel azonban nemcsak az a veszély fenyeget, hogy megvetik mesterségünket, hanem az is, hogy semmibe veszik a nagy Istennő, Artemis templomát és káros következménye lesz föltségére, pedig egész Ázsia, sőt az egész világ tiszteli." - /Mikor ezt hallották, előntötte őket a düh és felkiáltottak: "Nagy az Efezusiak Artemise!" Az egész városban nagy felfordulás keletkezett. Közös megegyezéssel a színházba rohantak.../mert itt akarták megtárgyalni az ügyet/ /Csel 19, 25 -29/

15. A város jegyzője helyreállítja a rendet

/Pál háza mellett elhaladva, meg akarták fogni őt és magukkal hurcolni a színházba, hogy elítéljék, minthogy az eseményekért őt tartották kiváltkép felelősnek, csak épen nem találták otthon./

E közben a tömeg összeverődött a színházban, mindenki összevissza kiabált és ahogyan ez hasonló alkalmakkor gyakran történni szokott, azt sem tudták mit is keresnek ott valójában. Demeter és társai, minthogy a nyugtalanság már aggasztó méreteket kezdett ölteni és az események már többé nem voltak irányíthatók, bölcsen kerekelt oldottak.

A város jegyzője lépett ekkor közbe, mert ő volt felelős a közrendért. Úgyesen hivatkozott a jó érzésre és a mérsékletre, meg arra is figyelmeztette őket, hogyha ezt a zavargást Rómában lázadásnak fogják tekinteni, csunyán ráfizethetnek. Így aztán sikerült lecsillapítani a tömeget. A gyűlés feloszlott és mindenki is nyugodtan hazatért.

16. Pál két levelet ír a korintusiakhoz

Valamivel később Pál levelet kapott a korintusi közösségtől és ebben különböző kérdéseket tettek fel a keresztény magatartást illetően, sőt még veszekedésekről és szakadásokról is kellett hallania. Ez indította őt arra, hogy levelet írjon nekik. Ez így szól: "A kereszt hirdetése ugyan oktalanság azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk Isten ereje." /IKor. 1, 18/ - "Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?" /IKor. 3, 16/ - "A test ellenben nem a paráznságért van, hanem az Urért." /IKor 6, 13/ - "Dicsőítessék meg és hordozzátok tehát az Istent testetekben." /IKor 6, 20/

17. Az utolsó vacsorára emlékeztet

Az apostol harcol a korintusi közösségben fellépő szakadások ellen, hivatkozva a keresztségre és az Oltáriszentségre. Ezek révén a keresztények oszthatatlan egységet alkotnak. Ők "Krisztus Test"-ének tagjai: ez jól rendezett egységet jelent és ebben minden egyes tagnak törődnie kell az összes többivel: "Az áldás kelyhe, amelyet megáldunk, ugye Krisztus vérében való részesedés? s a kenyér, melyet megtörünk, ugye Krisztus testében való részesedés? Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mert mindnyájan egy kenyérben részesedünk." /IKor 10, 16 17/ - A Test ugyan egy, de sok tagja van. A Testnek ez a sok tagja mégis egy test. Így Krisztus is. mi ugyanis mindnyájan egy Lélekben egy testté lettünk a keresztség által: akár zsidó, akár pogány, akár rabszolga, akár szabad. /I kor 12 12/ Ti Krisztus teste vagytok s egyenkint tagjai." /IKor 12 27/

18. Pál figyelmükbe ajánlja a gyűjtést

/A korintusiakhoz írt második levélben Pál azt írja, hogy a macedoniai egyházak kitűntek a buzgóságban a jeruzsálemi keresztények megsegítése terén. Arra inti a korintusiakat, hogy ők is cselekedjenek hasonlóképen./

"Nem parancsként mondom ezt, hanem hogy mások buzgósága által próbára tegyem szeretetetek őszinteségét. Hiszen ismeritek Urunk Jézus Krisztus jótékonyágát. Ő, a gazdag, értetek szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjatok."

/II Kor 8 8 - 9/

Most tehát gyakorlatban is hajtsátok végre, hogy a készséges akarat vagyontok értékében tettekben valósuljon meg." /II Kor 8 11/

19. Az igehirdetés legfőbb érve

"Ha pedig Krisztus nem támadt fel, hiábavaló a mi igehirdetésünk s hiábavaló a ti hitetek. Sőt még Isten hamis tanuinak is bizonyulunk, mert Istennel szemben arról tanuskodunk, hogy Krisztust feltámasztotta, noha nem támasztotta fel, ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel. Ha ugyanis a halottak nem támadnak fel, akkor Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a hitetek, mert még mindig bűneitekben vagytok." /IKor 15 14 é 17/

"De Krisztus feltámadott halottaiból, mint a holtak zsengéje. Egy ember által jött a halál, egy ember által jön a holtak feltámadása is. Amint ugyanis Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban mindnyájan életre kelnek." /IKor 15, 20 - 22/